

[Ludvig Christensen.]

er det, der sker i saadanne Tilfælde? Skal det være mere lovligt, at en organiseret Arbejdsgiver gaar 20 pCt. under sine Kolleger for at tage et Stykke Arbejde end for en uorganiseret Arbejdsgiver at gaa f. Eks. 10 pCt. under? Derfor tror jeg, at man ikke rigtig har overtænkt, hvordan den Lov, man her har fremsat Forslag om, skal kunne føres ud i Livet.

Jeg kan under disse Omstændigheder ikke paa mit Partis Vegne anbefale, at man gennemfører denne Ændring i Loven af 31. Januar d. A., men maa anbefale, at Forslaget derom til sin Tid forkastes.

Veistrup: Jeg skal af to Grunde ikke føje mange Bemærkninger til, hvad der er fremført, for det første, fordi det forekommer mig, at der ikke under denne Forhandling er fremkommet noget nyt, og dernæst, fordi den ærede Ordfører for Forslagsstillerne (Lange) har meddelt, at man ønsker Udvalgsnedsat. Men jeg maa maaske have Lov til ganske kort at sige, at naar den ærede Ordfører fremførte en hel Del Eksempler paa uheldige Forhold, er disse dog kun Undtagelser, ikke Regelen, og man kan ikke opbygge en Lovgivning paa Undtagelser, man maa bygge paa, hvad der er Regelen.

Den ærede Ordfører for Venstre (J. V. Christensen) forstod jeg ikke ganske. Det ærede Medlem talte om Tarifferne og sagde, at Livet var ved at bryde sig nye Veje. Jeg ved ikke, hvad det er for nye Veje, det ærede Medlem tænkte paa, om det ærede Medlem med den Udtalelse mente, at det vilde være heldigt at opløse de Organisationer, vi har, baade Arbejdsgiver- og Arbejderorganisationerne. I saa Tilfælde tror jeg, det ærede Medlem skyder langt over Maalet; jeg tror, at hvis noget saadant skete, vilde vi ende i fuldkomment Kaos. En anden Side af Sagen er, at hvis man finder Tarifferne for høje, kan man ændre dem; men jeg vil for mit Vedkommende i hvert Fald advare imod den Tankegang, at man skulde give sig til at opløse de Organisationer, vi har i Øjeblikket. Det tror jeg vilde være i høj Grad uforstandigt.

Hvad selve det foreliggende Forslag angaar, mener jeg, at en Vedtagelse af det vilde betyde fornyet Uro paa Arbejdsmarkedet til Skade for baade Arbejdere og Arbejdsgivere. Jeg tror derfor, at det Standpunkt er det fornuftige, som den højt-ærede Statsminister gav Udtryk for, naar han sagde, hvad jeg og mit Parti vil tage til Efterretning, at han fortsat vil søge at finde Vej frem til Klaring af Spørgs-

maalet. Ud fra den Betragtning vil mit Parti gaa imod det Lovforslag, der her foreligger.

Statsministeren (Stauning): Jeg har heller ikke Anledning til at føje mange Ord til, hvad der allerede er sagt, thi der er intet forebragt, som i mindste Maade ændrer den Opfattelse, jeg før gav Udtryk for: at dette Lovforslags Vedtagelse vil tænde den Brand, som vi netop ved Loven af 31. Januar søgte at dæmpe. Ganske vist sagde den ærede Ordfører for Forslagsstillerne (Lange), at det ikke var Tanken at ramme den ene Part; men er det ikke Tanken, er det i hvert Fald det, der bliver Realiteten, hvis Lovforslaget bliver vedtaget; saa man har været uheldig med at udtrykke sine Tanker. Ved Lovforslaget vil man opløse Overenskomstforholdet; ved enhver Licitation vil der jo optræde baade organiserede og uorganiserede Arbejdsgivere, og Resultatet maa blive, at Arbejdsgiverne paa Forhaand føler sig løst fra Overenskomsterne og altsaa kan tillade sig at give Tilbud, der hviler paa Lønninger, som de alene bestemmer, og som vil blive sat ned i Forhold til de ganske enkelte Eksempler, som det er muligt at nævne, og som det ærede Medlem ogsaa anførte. Noget saadant vil ganske naturligt ikke blive modtaget hverken med Tilslutning eller i Stillehed fra den anden Parts Side, men det vil fremkalde al den Uro, som netop den nuværende Tid er daarligst tjent med.

Det interesserede mig at høre det ærede Medlem nævne, at ogsaa et Statsarbejde var mellem de Eksempler, han havde. Arbejdsgiverne har nu aldrig omtalt dette for mig; de har nævnt nogle Eksempler, men dette har jeg ikke faaet præsenteret, men jeg tvivler naturligvis ikke om, at der maa være et saadant, naar det ærede Medlem siger det, og jeg haaber, vi kan faa at vide, hvad det er for et Statsarbejde, thi det er selvfølgelig fuldkommen umoralsk, hvis ogsaa Staten giver sig til at deltage i Bestræbelserne for at trykke baade Arbejdsgivere og Arbejdere ned paa en Maade som den, det ærede Medlem her omtalte. Jeg synes, det er slemt, hvad der gøres af Kommuner, af Sogneraad og Amdsraad, men fuldkommen meningsløst vilde det dog være, om Staten for sine egne Arbejders Vedkommende var slaet ind paa den samme Vej, og det maa jeg altsaa antage er sket, uden at den ansvarlige Myndighed har kunnet være vidende derom.

Det ærede 3die tingvalgte Medlem